

XIII. kötet.

Budapest, 1898. február 6-án.

6. szám.

Kétértelmű dicséret.

Kisasszony. Hát hogy tetszettem önnek a tegnapi jótékonyczélú előadáson?

Úr. Nagyon jól, kedves kisasszony! Bámultam, milyen ügyesen adta az — ártatlant.

Fohász.

Vén kisasszony (több eljegyzési hirt olvas egy fürdőhelyről).
Oh Istenem, mért nem hallottam én erről a fürdőről
ezelőtt húsz esztendővel!?

Sokat kívánt.

Úr. Valóban, kisasszony, kegyed az én első szerelmem.

Hölgy. És az utolsó is én leszek?

Úr. Ugyan, kisasszony, nem vagyok én próféta!

Oh légy enyém!

Oh légy enyém, én hű leszek
S szeretni foglak, mint a gyermek,
Kinek czukrot nyújt kis kezed.

Aképen oh kináld nekem —
A czukrot ne! Inkább az ajkad,
Az czukrosabb lesz, édesem!

És hálásabb az én szivem:
Czukrod a gyermek mind felfalja;
De csókod én megtéritek.

Décsi Sándor.

Tromf.

Úr (az utcán sétáló hölgyhöz). Szabad nagysádat sétájában kísérem?

Nő. Miért ne? Csakhogy három lépéssel mögöttem és — livrében.

A párbajkrónikának egy párját ritkító kacagató duelluma volt az, a melyet elmondani szándékozom.

Hetekig nem beszélt egyébről ama kis városka egész intelligenciájának apraja, nagyja, hol a párbaj lefolyt, mint épen erről a párbajhistóriáról — s heteken keresztül nem is kacagott senki sem egyeben olyan jóízűen, mint épen ezen a párbajon.

De hát volt is ám mit kacagni rajta! Hogyne, mikor a városka két kiélt ruéja, két elismert agglegénye állottak egymással szemközt — és pedig találják ki miért? Egy odavetődött színésztrupp primadonnájának két mosolygó, tüzes fekete szeméért. Igen, egy mosolygó szempárért szomjuhozta két hősünk egymás vérét; egy mosolygó szempárért akarták egymást könyörtelenül megölni — egymást irgalmatlanul darabokra vágdalni!

Hogy azonban ne nyujtsam hosszasan a dolgot, rá térek hát magára az eseményre.

A mult évek egyik kora tavaszán — történetünk színhelyének városkájába vetődött egy vándorszínésztrupp. A városka lakóinak intelligenciája igen természetesen ismervén azt a jelszót: «Pártoljuk a színművészetet!» — mindjárt az első előadáson teljes számban megjelent a színházban. Önként következtethető tehát, hogy Vékonyfi Ákos és Deszkai Elemér, a városka két agglegénye sem hiányoztak az előadásról. Ők is ott ültek az első sorban, még pedig a sajtáságos véletlen folytán épen egymás mellett. Mindketten feszült várakozásban voltak, lesvén a primadonna megjelenését, kiről már előzőleg igen jó hírek voltak forgalomban. Nemsokáig kellett várakozniok, mert valami operette-félét adtak s az operettekben szokásos karéneklés után megjelent a primadonna.

Már a megjelenés is igazolta, hogy két hősünk feszült várakozása nem volt alap nélküli, mert hát a primadonna valóban igen csinos teremtés volt.

Magas termet — kissé kövéres, piros arcz — gazdag fekete haj — szikrázó, tüzes fekete szemek — teljesen elegendők voltak arra, hogy agglegényeink egész tetszését kinyerjék.

Hát még mikor énekelni kezdett! Akkor már hőseink a bolondulásig voltak. Majd elnyelték szemeikkel. Sőt, hogy az elbolondulás még teljesebb legyen, úgy látszott, mintha ezt épen maga a primadonna is szántsándékkal elő akarná segíteni! Mert különben nem tekintett volna mindegyre szenvedélyes nagy szemeivel olvadozó hőseinkre; sőt nem is kacintott volna egy ízben biztatólag rájuk hamis szemeivel. Legalább ők mindketten szentül meg mertek volna rá esküdni, hogy az nekik szólott, minthogy a világért se hitték volna, hogy szólhat biz az sokkal inkább a közvetlen hátuk mögött ülő fess fiatal esendőrhadnagynak, mint nekik, pislogó méceseknek — kopasz agglegényeknek.

Nem csoda, hogy ilyen körülmények között alig várták, hogy az előadás a végét érje, hogy fölkereshessék a primadonnát.

De persze ne gondolják ám tisztelt olvasóim, hogy talán együtt akarták fölkeresni! Szó sincs róla. Hiszen mindegyikük abban a meggyőződésben ringatta magát, hogy azok a tüzes pillantások, az a pajkos kacintás csupán csak neki szólott.

Alig közeledett tehát a darab a befejezés felé, már Vékonyfi uram nem is futott, hanem valósággal rohant a primadonna öltözője elé — az édes fogadtatás reményében. Ámde Deszkai sem volt rest s ő is nyomban a primadonnához száguldott. Igen természetes, hogy majdnem egyszerre értek az öltöző ajtaja elé s ott nagy sietségükben majdnem egymásba ütődtek.

Minden nagyobbfokú fantázia nélkül elképzelhetjük, hogy szemközt állván egymással, minő dühös, othellói pillantásokat löveltek egymásra. Azonfelül pedig mindegyikük milyen mélyen, egészen a földig sajnálta le a másikat, elgondolván hogy: nini, csak talán nem hiszi ez az ostoba tökfilkó, hogy az a kacintás neki szólott!

Minthogy pedig nem nézhették egymást a végtelenségig gyilkoló pillantásokkal, Vékonyfi megtörte rikácsoló hangjával a csendet:

— Mit keres ön itt, uram?! Talán csak nem akar lép-teim után kémkedni?!

Deszkait sértvén ez a kifakadás s vissza akarván adni a tromfot, még rikácsolóbb hangon a következőkre fakadt:

— Ön után kémkedni?! Nevetséges! Talán inkább nekem volna több okom megkérdezni, hogy mit keres ön itt, uram?!

— Micsoda! Önnek volna inkább joga! Egy olyan fajankónak!

— Fajankó!! meggondolta, uram, hogy ez sértés; s ezt egy olyan madárijesztő nem mondhatja, mint Ön. Ezt legfeljebb csak olyan ember koczkaztathatja meg, a ki képes szavaiért helyt is állni!

— Ön az én lovagiasságomban mer kételkedni! Nyomorult! Ezért összeapritlak! Válassz gazember, pisztoly vagy kard?

— Kard!

S ezzel mindkettő boszut, véres boszut lihegve, ép oly gyorsan, mint a milyen gyorsan jött, elrohant segédek után nézni.

Iszonyú tüzzel — s a dühtől majdnem tajtékozva adta elő mindenik saját segédeinek az esetet, épen nem a leg-hizelgőbb titulusokkal illetvén előadásában a másikat. A segédek eleinte csitítani akarták őket, de a legjobb akaratuk mellett is minden iparkodásuk kárba veszett; az ügy békés elintézéséről szó sem lehetett. Mindketten csak vért és vért szomjaztak.

A dolgok ilyenforma állása mellett még azon éjjel eldöntötték, hogy már másnap reggel hét óra tájban megtartják a párbajt. A párbaj színhelyét egyik segéd a saját lakását ajánlotta fel, hogy ezáltal elkerüljék a hatóság éber őrködését. A valódi ok azonban az volt, hogy hívős márcziusi szél fujdogálván, a segédek meghüléstől féltették a bátor, de gyöngé, vézna lovagokat.

Mikor már minden rendben volt — a széles, tágas szobában felállították a kúzdókat.

E komoly perczen alig bírták a segédek magukat visszatartani, hogy a szegény, lézengő vázak láttára hangos hahotába ki ne törjenek.

Mindkettő karsu, mint az árnyék. Egy középkori, gyökereken élő remete is elrestelte volna magát, ezektől a szomorú csontvázaktól.

Csupa csont, csupa bőr és szájalmas bordák, melyek csak hogy hús után nem kiáltoztak.

Remegve gondolt mindenki az első összeesapásra, hátha darabokra omlanak a nagy tűzben!

A segédek jelt adtak.

A hősök ingadozva léptek előre s halálsápadtan szorították a kard markolatát.

— Rajta! — hangzott ismételve.

Mi az ördög? a dühös ellenfelek nem mozdultak, vagy igen, de hátra felé léptek, mintha elejtenék a kardokat... s mintha ők is elesnének.

— Nosza, fogjátok meg!

Csendes aléltság vett rajtuk erőt.

— Hej, doktor! — kiáltottak a segédek. Az orvos hideg borogatást rakott rájuk; homlokukat, halántékukat hideg vízzel dörzsölgette.

Lassan magukhoz tértek. Ujra felálltak.

A segédek most már békeszót intéztek hozzájuk, mert attól tartottak, hogy egy újabb összeesapásnál a halál szele legyinti meg őket. De ők kérlelhetetlenek maradtak.

Egymásra rohantak rettenetes dühvel, s jó szerencse, hogy a tanulatlan kezek egymást össze nem kaszabolták. Úgy látszott, hogy minden erejüket összeszedték, mert a borzalmas vágások elől ügyesen ugrottak el, s féltelen gyűlöletükben még kergették is egymást.

Már majdnem öt perczig viaskodtak s még egy csöpp vér se mutatkozott. Pedig ha valamikép bárcsak egy csöppnyi vér is mutatkozott volna, azonnal félbeszakították volna a segédek a további vérengzést. De így lehetlenség volt őket megállítani, mert mint két fenévad szomjazták egymás véréit.

Egyszerre azonban, még máig sem tudható, micsoda sajátságos véletlen folytán, egyiknek a kezén, a másiknak pedig a karján vér serkent ki.

— Vér, vér! — hangzott a segédek ajkáról, s szétválasztották őket. Azaz voltaképen szétválasztották volna, de nem is kellett őket szétválasztani, mert már pusztán a vér látásától is elszedültek s ájultan estek el.

Miután az orvos az ájuldozó hősök kis karczolásait

bekötötte, a segédek megszüntették a párbajt — a lovgiasságnak elég volt téve!

Mikor pedig az ájuldozó hősök újból visszanyerték eszméletüket, felöltöztették őket s bátoritva kísérték lakásaikra, tanácsolván, hogy a nagy izgatottság és kimerültség miatt szépen feküdjenek le az ágyba s maradjanak egész nap ott, hogy jól kipihenhessék magukat.

És a primadonna? — szinte hallom, a mint kérdik tisztelt olvasóim. A primadonna pedig fogadván a fiatal csendőrhadnagy udvarlását — nagyot kaczag a két hős bajvivó agglégényen.

Botár Andor.

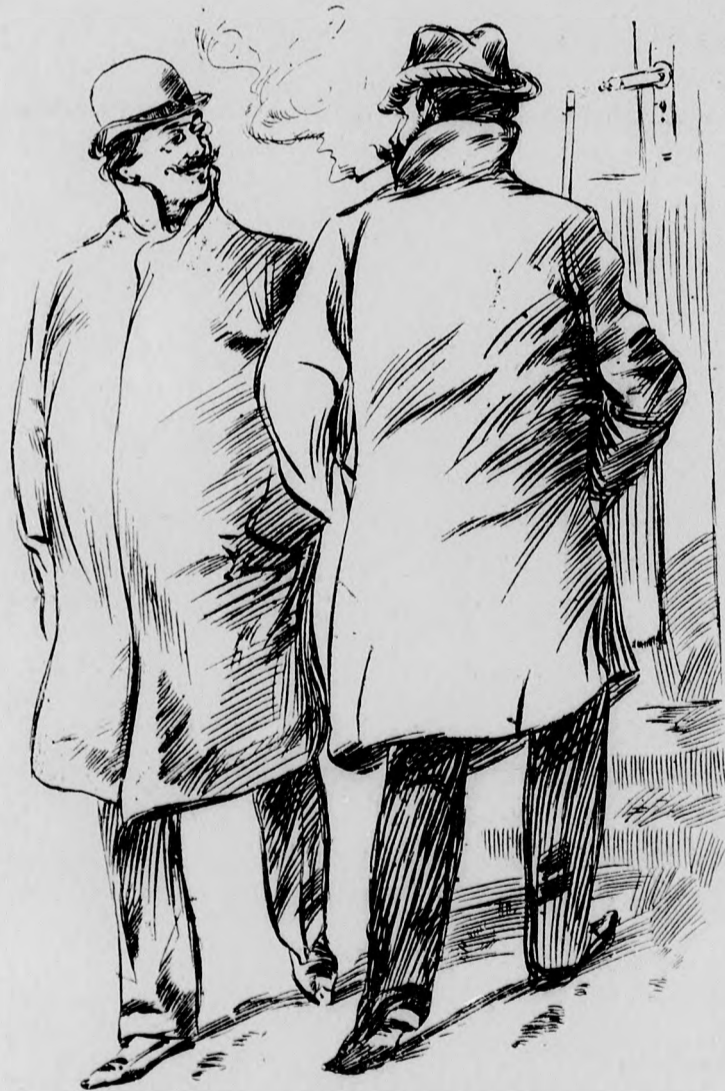
Megnyugtató.

Koczavadász, (a ki egy hajót meglőtt). Hát aztán mit kiabál annyira egy pár rongyos nyúlsöréttül?! A multkor egy hajót agyonlőttem és még csak egy szót se szólt.

A kis gonosz.

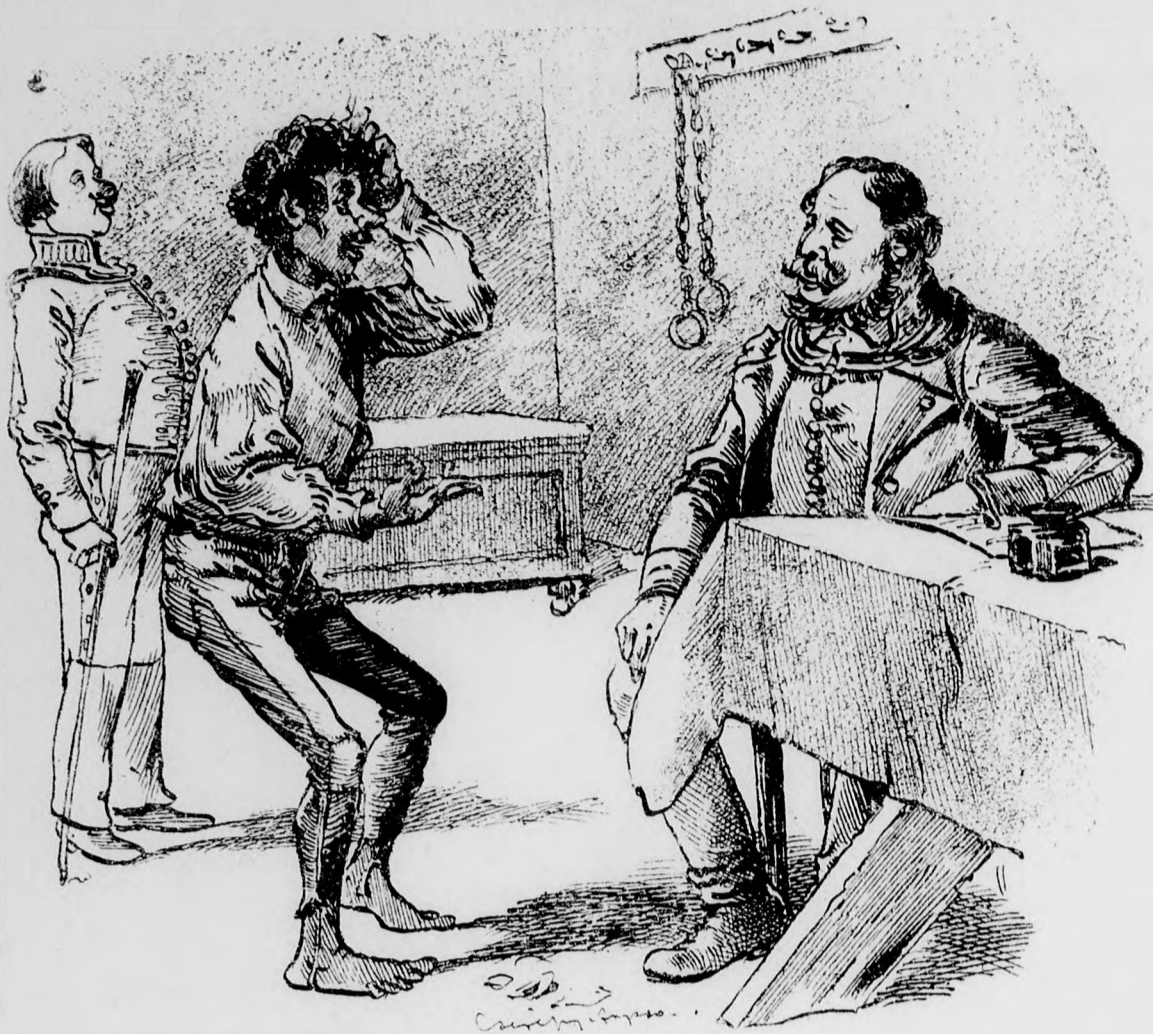
Szobalány (urnőjét fésülve). Milyen kár, hogy ezekből a gyönyörű hollófürtökből Nagysádnak csak ilyen kevés jutott!

A csapás.

— Szegény Kovács! már a második felesége is meghalt.

— Tudom, eszi a méreg az anyósait!

Biró. Hát miért loptad el azt a ludat?

Czigány. Jáj, nágyóságás, miltuzságos biró úr, odáháza seginy kacsám igén búsult, hát mégésétt rájtá á sive, sérézstem hozzsza égy ludát, csókulom á kézsit lábát.

Patriotismus.

Egy társaságban a különböző gyógymódokról folyt a beszélgetés.

— Azt mondom én, — szólt közbe egy tudákos kortes, — nem ér az mind semmit. Nem adok én sem a homeopátok, sem az alleopátok, sem a hidropátokra semmit, — csak a Kárpátokra! Ezek az igaziak!

Goromba.

A városi nóbel-bálban tánczra kér föl egy falusi gavalér egy hölgyet.

— De kérem, uram, itt nem illik keztyű nélkül tánczolni. Kérem, húzza föl a keztyűit! — volt a felelet.

— Otthon felejtettem, de nem tesz semmit. Ha bepiszkitja a kezemet, hát majd megmosom.

Segített magán.

Egy szolgabirósági irnok egy feljebbvalójának, a ki fél szemére vak volt, a személyleírását így állította ki:

«Szemei feketék, azonban az egyik rendesen nem látható». — Így került ki a *vak* elnevezést.

Engesztelés.

Hibámul fel
Soh' se rójad,
Ha dalolok
Néha rólad.

Égből kaptad
Azt a szépet,
A mely engem
Dalra késztet.

Ezért csupán
Szépen szólhat,
Szépek-szépe,
A dal rólad.

Ha sikerül
Hát a dalom:
Csak tiéd a
Diadalom.

S ha nem: bizony
Isten, tudom,
Mégbánja a
Pegazusom!

Haan Bela.

Iskolából.

Tanító. Aztán mire való a kenyér?

Pisti. Hogy lekvártkenjünk rá.

Vannak asszonyok, a kiknek több örömet szerez más asszonyok rútsága, mint a saját szépségük.

★

Az a gyűlölet, a mit ellenségeink iránt érzünk, legtöbbször kevesebbet árt nekik, mint nekünk.

Furesa kérdés.

Egy társaságban Cook világhírű útjairól folyt a beszélgetés. Mikor pedig a világhírű utazó halálához jutottak, egy uracs közbeszólt:

— Ugyan kérem, az első vagy a második utján járt oly szerencsétlenül az a derék ember?

Gizella. Azt hiszem, hogy új, fiatal orvosunk kezelése alatt nem is leszek többé egészséges.

Vilma. Hát olyan nagyon csinos ember?

Vendelina.

Szent Isten! Már a díjnak is
Irigységnek tárgya.
Nyomorára irányul már
A szépnemnek vágya.

Oh Sanyarú Vendel! Lesz már,
Ki bajod megosztja;
Kinek gyomrát korogtatja
Majd a nyomor kosztja.

De az állás poézise
Meg lesz alapítva,
Ha a Vendel mellett ott lesz
Majd a Vendelina.

Való.

A papucshős.

Férj (este). Asszony, ébren vagy még? (csend). Hála Istennek, csak hogy egyszer mégis az enyém az — utolsó szó.

Asszony (megszólal). Nem fekszel már le, te lump!

I.

II.

III.

Színfalak mögött.

I. színész. Te, a suszterod megint keresett ám!

II. színész. Mit mondtál neki?

I. színész. Jőjjön este!

II. színész. Ide?

I. színész. Igen.

II. színész. No hiszen épen jókor, ma úgyszólván a Kolduskirályt játszom.

A maga szempontjából.

Férj. Borzasztó állapot lehet a némaság!
Nő. No arra én képtelen volnék.

Feltalálta magát.

Úr. Hány fia van?

Koldus. Tíz.

Úr. Hisz az előbb, mikor erre mentem, azt mondta, csak nyolcz van.

Koldus. Azóta már ikreket hozott a gólya.

Röviden.

Nő. Nos, hogy tetszik a ruhám?

Úr. Nos, hogy tetszik a — fizetésképtelenségem?

Szép remények.

— Hogy mulattatok Feketééknél!

— Pompásan. Az öreg Fekete mind a négy leányát nekem ígérte.

A sors szeszélye.

Vándorló (az uton egy rongyos cylinder-kalapot találva). Milyen kár, hogy húsz évvel ezelőtt nem kerültél az utamba! Akkor a lakodalmamra felhasználhattalak volna. Most már késő! — Odább!

Kétes biztatás.

Úr (rohanva). Mennyire van még ide a pályaudvar?

Szolga. Ha nagyon siet, épen odaér, mikor az utolsó vonat is elindul.

Mi bántja?

I. színész. Ezzel a Lengevári Kamillával nem lehet már játszani.

II. színész. Én is tapasztaltam, ha katonatisztek vannak a színházban, hát azt se tudja, hogyan forogjon.

Jól kezdi.

— De régen láttam kigyelmeteket, Süveges uram!

— Biz a régen volt. Azóta már meg is házasodtam.

— Másodszor?

— Az ám!

— No hallja Süveges uram, hát nem volt elég már asszonyból egy is?

— Ugy látszik nem, mert már ettől is el szeretnék válni.

Még se megy.

— Borzasztó! olyan eszmeszegény vagyok! Nem bírok két sort sem összerimeltetni.

— Talán nincs jó tárgyad?

— Dehogyan nincs, hiszen tegnap mutattak be egy igen jó partinak!

Biztos jel.

Védő (védbeszédének elmondása után a vádlotthoz sugva). Hallja, ha még ezek után is elítélnék, akkor magam is elhiszem, hogy — ártatlan.

Előrelátó.

— Micsoda? te négy táncosnőt is felkértél a negyedik négyesre?

— Miért ne? Talán az egyik csak itt marad arra is!

Kelletlen vendég.

Úr. Nagyon örvendek, hogy ismét láthatom.

Nő. Valóban magam is örvendek, hogy oly sokáig nem láhattam.

Megszokásból.

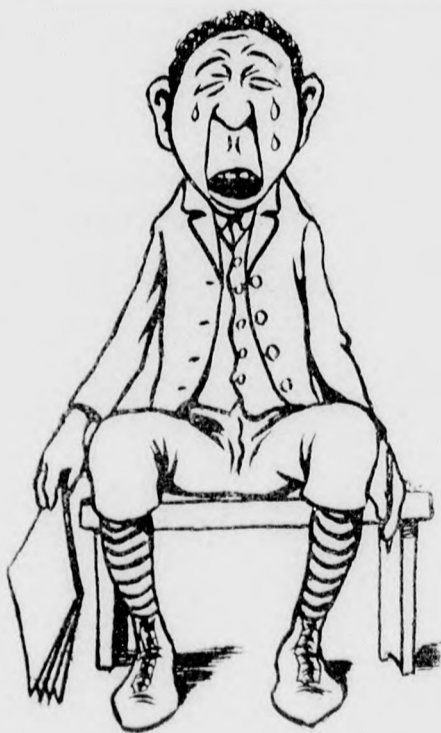

Móriczka (sír). Ű — hű — hű!

Apa. Miért te sírsz, külök?

Móriczka. Már egész délotán számolok és mindig több jön ki, mint előbb.

Apa. Te szomár, azon ne sírjál, honem inkább ürüljél mogodot!

Őszinte.

67

Idegen (az utcán megszólít egy jogászt). Nem mondaná meg nekem, uram, hány óra van?

Jogász (kifordítja mellényzsebét, keserűen). Nem.

A bosszú.

— Mit rendeztek?

— Anyós-bált.

— Anyós-bált?!

— Miért ne? hadd mérgeskedjenek egyszer ők is?

Tág a világ...

Tág a világ a legénynek,
Boldogsággal még se fér meg;
Jaj, mert hogyha nincs határa!
Megunja a szive, agya,
Nem is érzi, olyan nagy a
Szabadsága.

Kis kert bár a házasélet,
A boldogság bele férhet;
Olyan szép a férj világa:
Mert hogyha a napja fényes,
Nem is látja, olyan édes
A rabsága.

Huan Béla.

Bálban.

Bambaffy. Reszketett már nagysád,
mint a miskolczi kocsonya?

A következtetés.

Ezredorvos. Aztán mi bajod?

Baka. Elrontottam a gyomromat!

Ezredorvos. Hány szakácsné szeretőd van?

Baka. Csak kettő.

Ezredorvos. Hát nem volna elég egy is! Te telhetetlen!

Hogy ellenőrzi?

I. nő. Miért szeded ki a söréteket a férjed puskájának töltényeiből?

II. nő. Meg akarom tudni, hogy valóban a vadkereskedésből hozza-e a nyulakat.

Kurta vason.

Beh szomorú ez az élet énnekem,
A mióta itt virrasztok ide benn...
Kurta vason csörgését mig hallgatom,
Hej! beh sokszor eszembe vagy, galambom!

Könyeimmel áztatom meg kenyerem,
Fájdalomtól ellágyultan kérdezem:
A mig engem őriz silbak s porkoláb,
Ki eszi meg a — maradék vacsorát?!

B. A.

Csipősen.

I. hölgy. Te még most se táncolsz?

II. hölgy. Ma mindenkit kikoszaroztam.

I. hölgy. De azért senki se haragszik rád, ugy-e?

Monolog.

Czuczilista. No persze, ha ebben a flaskóban bor volna, ez a darab kenyér meg pezenye volna, aztán nem ülnék itt a butikban, hanem valami villában vagy Olaszországban, vagy valami fürdőben, akkor... szívesen lennék — munkás.

Az érdem jutalma.

Az alispán körutján a megye egy kis községében hirtőjának rudja eltörött. A falu lakossága sietett segítségére, hogy a rudat kötelekkel összekösse.

— Sohse fáradjanak, édes barátaim, — szólt az alispán, — a kovácsműhelyig már csak így is elérünk, ott aztán majd összepántoltatjuk.

— De mán megkövetem a nagyságos urat, — szólt az egyik atyafi, — szót sem érdemel ez a kis fáradság, aztán meg többet is megérdemelt mán a nagyságos úr, mint ezt az — egy kötelet.

Fényképésznél.

— Hanem, kérem, csak olyan képet fogadok el, a melyről még azok is rám ismernek, a kik soha se láttak.

Jó nevelés.

A. Az én gyermekeimnek kitünő nevelése van.

B. Igazán?!

A. Igen, a multkor, mikor a szabó a számlával keresett, valamennyien azt mondták, hogy nem vagyok itthon!

Etus. Az arczátlan! Engem akar elvenni és folyton neked udvarol.

Bella. No, és ezért te mérges vagy? Bánnám is én, ha neked is tenné a szépet, csak engem akarna — *elvenni.*

Nagy védelem.

Nádas faluban prédikációra gyűltek össze a keresztény hívők vasárnap délután a templomban.

Mustos Bálint is, mint afféle jó keresztény ember, szintén oda igyekezett, de az uton valami nagyon fontos és elodázhatatlan dolga juthatott eszébe, mert a templom helyett másfelé vette útját és sietett nagyon... nagyon, mintha kergették volna...

Elmult egy év...

Mustos Bálint megint elindult a templomba; most azonban nem úgy járt, mint egy évvel ezelőtt, mert szerencsésen bejutott és helyet is foglalt a padokban.

Alig hogy letelepedett, szószékében a pap imígyen kezdi beszédét:

— «Mondjátok hiveim, hogy miért nem fogadjátok tanító szavaimat, hányszor kértelek már arra benneteket, hogy az Isten házáat tartsátok mindenek előtt legfőbb kötelességteknek meglátogatni, és minél sűrűbben eljárni bele, nem pedig mint némelyek közületek, hogy egy évben csak egyszer jön el.»

Mustos uramnak se kellett több, annyira furdalta a lelkiismeret e szavak hallatára, hogy felállt ülőhelyéről s a mély megindulástól szinte reszkető hangon a következő szavakkal fordult a pap felé:

— Bocsánatot kérek, érdemes tisztelendő úr, kéröm, de én Istenemre mondom, hogy most egy éve is el akartam ide jönni, de az uton jutott eszembe, hogy otthon a feleségem leesett a padlásról, hát annak vittem ijedség ellen orvosságot.

Kula, Cs. Csak önmagát okolhatja érte, hogy lemaradt a gyorsvonatunkról. A hosszú bójt után könyökig dúskálunk a szellemi elemózsiában. — *Kolozsvár, D.* Egyikben nagyobb súlyt helyez a csengő-bongó rimjátékra, mint a tartalomra, ezért nálunk az a vége, a mi önnél az eleje. — *Budapest, H. K.* Az adomák jobbára jók, a többi nem lapunkba való. — *Postás.* A stikli jól indul, fordulat is van benne, de nincsen befejezve, csak amúgy elvágva. — *Budapest, R. L.* Élőneveknek, még ha idegenebbül hangzanék, se volna nálunk szabad bemenete. No de ezen könnyen segíthetnénk, csak kevésbé elcsépelet ötletet vett volna tollára. — *Vác, Cs.* Apraja, nagyja legközelebb sorra kerül.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta
Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

75.000 korona értékű az Eugen herceg szobor lotto főnyereménye. Tisztelt olvasóinkat figyelmeztetjük, hogy a húzás február 11-én lesz.

MATTONI FELE

GISSHÜBLER

legtiszább égvényes

SAVANYUKÜT

legjobb asztali- és üditő ital,

kitünő hatásának bizonyult köhögéskor, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Ajánlva a nagymélt. Földmivvelésügyi m. kir. miniszterium 1957/93. magas rendeletével.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési ezikkeket tábormokoknak, tiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésziszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek legegészsábban és legolesóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállító.

Budapest, IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán).

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

PETELEI ISTVÁN.

FELHŐK.

ELBESZÉLÉSEK.

Ára füzve 2 frt.

Az Egyesült budapesti fővárosi takarékpénztár

rendes közgyűlését

folyó évi február hó 19-én délután 4 órakor budai osztályában (II. ker., Fő-utca 2. szám alatt, saját épületében) tartja, melyhez a t. cz. részvényesek az alapszabályok 12., 14. és 15. §§-ai értelmében tisztelettel meghivatnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság jelentésének, valamint a mult évi zárszámadásoknak előterjesztése, a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása s az igazgatóság és a felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása iránti határozathozatal.

2. Egy igazgatósági tagnak két évre és öt felügyelő-bizottsági tagnak három évre leendő választása.

Azon t. cz. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni s szavazati jogukat személyesen vagy más meghatalmazott részvényes által gyakorolni óhajtják, sziveskedjenek az alapszabályok 18. és 20. §§-ai értelmében legkésőbb 1897 deczember hó végéig saját nevikre irt részvényeiket legkésőbb 3 nappal a közgyűlés előtt a takarékpénztár központi vagy budai osztályában (V., Dorottya-utca 4. sz., vagy II., Fő-utca 2. szám) letenni; ugyanott a megvizsgált 1897. évi zárszámadások és a felügyelő-bizottsági jelentés példányai az alapszabályok 147. §-a értelmében átvehetők.

Budapesten, 1898. évi január hó 31-én.

Az Egyesült budapesti fővárosi takarékpénztár
igazgatósága.

Hirdetések

a lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

(Tenczer Gyula—Láng Lipót) Budapest,
IV., Szervita-tér 8. sz. vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

VESZTETT BOLDOGSÁG.

VERSES REGÉNY.

IRTA

ERDÉLYI ZOLTÁN.

Az Akadémia által a Nádasdy-féle 100 aranyas díjjal jutalmazott pályamű.

NEOGRÁDY ANTAL RAJZAIVAL.

Nagy nyolczadrét alakban.

Ára diszkötésben 3 frt.

BÁRÓ KEMÉNY ZSIGMOND ÖSSZES MŰVEI.

Közrebocsátja Gyulai Pál.

VIII.

ZORD IDŐ.

REGÉNY HÁROM RÉSZBEN.

Ára füzve 3 frt.

Vászonkötésben 4 frt.

GUMMI

és halhólyag tucatonként 3, 4, 5—10 frtig. Capot amerikai (rövid) 2—6 frtig tucatonként. Női különlegességek 1.80—2 frt darabja. Női óvszivacsok tucata 2—8 frtig. Mintagyűjtemény urak számára (25 darab) 5 forint. Rendelmények rögtön és titoktartás mellett eszközöltnék.

Rothauser M. Ignác

Budapest, Király-utca 6/U. sz.

THEDO TANÁR

SZAKÁL-HAGYMÁJA

Használat előtt.

a legjobb és legbiztosabb szer, mely szép szakál növeszté idezi elő. Ez a szakál növeszté hihetetlen gyorsasággal idezi elő, úgy hogy 16 éves fiatal emberek ennek használatá folytán a legrövidebb idő alatt szép teli szakált nyertek, mit az erről nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Használat után.

nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Ara egy csomaggal 2 frt 10 kr. és 1 frt.

T. Fürst József gyógyszerész urnak Prágában.

Csak egy üveg szakálgalma használatá meglepő gyors szakálnöveszté idezett elő nálam, a miért köszönetet mondok es tetszésére bízom önnek, hogy ezen sorokat nyilvánosságra hozza.

Bécs. *Stimsold J. K.*, déli vasuti hivatalnok.

Eder Ferencz gyógyszerész urnak Brünmben.

A nekem küldött szakálgalma igen jól bevált, a miért önnek köszönetet mondok. Kérem stb.

Mistek (Morvaország).

Otpreda József.

Tekintetes ur!

Örömmel értesitem önt, hogy küldött szakál-hagymája igen hatásos szer. A rövid idő, mely óta azt használok, elegendő volt arra, hogy erőteljes szép szakált növesztett. Ismerőseim részére kérek meg két csomagot postán küldeni.

Linz, 1882. jun. 25.

Tisztelettel *Linhart K.*

Kapható: *Budapest, Török József* ur gyógyszerertárában, Király-utca 12. szám.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Atdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ara diszkötésben 2 frt.

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe

szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.

és másoktól.

Ara egész vászonba kötve, színes czimképpel 1 frt 50.

MEGHIVÁS

a „Pesti magyar kereskedelmi bank“

56-ik rendes közgyűlésére,

mely 1898. évi február 14-én délután 6 órakor a bank helyiségében fog megtartatni.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, a mérleg megállapítása, a nyermény felosztása iránti határozat és a felmentés megszavazása.
3. Alapszabályszerű igazgatósági választások. Az alapszabályok 36. §-a értelmében a kilépő igazgatósági tagok újból választhatók.
4. A felügyelő-bizottság választása.

Az alapszabályok 19., 20. és 21-ik §-ai értelmében minden részvényes, kinek részvényei három hónappal a közgyűlés előtt a bank könyveiben nevére be vannak jegyezve, jogosítva van a közgyűlésen részt venni, vagy magát meghatalmazott által helyettesíttetni, kinek azonban szintén részvényesnek kell lennie.

A szavazati jog érvényesítése céljából a részvények, szelvényekkel együtt, az alapszabályok 18-ik §-a értelmében **folyó évi február 11-éig** a bank értékpapírpénztáránál leteendők, hol is az 1875-ik évi XXXVII. törvényezikk 198. §-a és az alapszabályaink 45-ik §-a értelmében a megvizsgált évi mérleg a felügyelő-bizottság jelentésével együtt nyolcz nappal a közgyűlés előtt átvehető.

Budapest, 1898 január hó 30-án.

Az igazgatóság.

Csász. és kir. udvari szállító.

A legjobb zenélőautomata

az

EUPHONION

Hangja felülmulhatlanul erős és kellemes.

Kiállítása a legdiszesebb.

Szerkezete tartós.

Sternberg Ármin és Testv.

nangszer-gyár

ZENÉLŐ-AUTOMATÁK FŐRAKTÁRA.

BUDAPEST,

VII. Kerepesi-ut 36.

Zenélő automataktól külön árjegyzék.

Árjegyzék vidékre (minden czikkről külön) díjtalan.

Hirdetések

e lap részére csakis a
hirdetési felvételi iro-
dában

Tenczer Gyula

Láng Lipót

Budapest, IV. ker.,

Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

*Ugyanott minden bel- és
külföldi lap részére hir-
detések a legjutányosabb
árak mellett eszközöl-
tetnek.*

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15—20 cm.

Talaj minősége: Jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.

Pflanzweite: 15—20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A Mauthner-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban a törvé-
nyesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb vidéki

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapesten Andrassy út 23-ik szám alatt létező
MAUTHNER ÖDÖN cég csakis olyan csomagok-
nál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi mag-
vakért, a mely csomagok ragasztva, a medve ábrával
és a MAUTHNER névvel vannak jelölve, úgy a mint
a rajz itt mutatja.

Eugen herczeg szobor sorsjegyek.

Utolsó hét!

Huzás

február 11-én.

Főnyeremény

75.000 korona

értékű.

Sorsjegyeket 50 krajczárjával ajánl:

HECHT BANKHÁZ, IV, Ferencziek-tere 8.